

[Margrete Auken]

Men vi vil heller ikke stemme imod det, for vi betragter det som hørende hjemme under ligegyldighedssfæren set ud fra vores synspunkter.

Angående det andet ændringsforslag er klemmen næsten den samme, for jeg så også meget gerne, at vi fik loven til revision aldeles omgående, fordi vi stadig væk har et ønske om, at det skal blive en miljøbeskyttelseslov og ikke en kommunalpolitikkerbeskyttelseslov eller en Cheminova- eller Superfosbeskyttelseslov. Men da fremskridtspartiet har foreslået et stk. 2 og et stk. 3 til sin ny § 96, som for os at se trækker i en noget anden retning, vil vi også undlade at stemme til det andet ændringsforslag; det er ikke den præcisering, vi ønsker af en revisionsbestemmelse.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg skal ganske kort knytte et par kommentarer til tillægsbetænkningen fra den usædvanlige konstellation SF og fremskridtspartiet.

Må jeg sige til hr. Thorndahl: en revisionsparagraf kan udmærket blive stående, selv om den er udtømt. Hvis den har udtømt sin virkning, er det lovteknisk normalt, at man ikke ændrer den. Det var et spørgsmål, som hr. Thorndahl rejste i første omgang. Jeg mener ikke, det vil være en forbedring med en § 21-ændring, og jeg mener ikke, at det, at man optrykker hr. Gardes artikel, bør stå alene. Jeg anbefaler udvalget samtidig at optrykke det svar, jeg har givet.

Det er jo en lidt usædvanlig situation, vi er i i dag, hvor fremskridtspartiet og SF har ment, at man skulle lave en tillægsbetænkning, efter at jeg har svaret på over 180 spørgsmål om de relativt få ændringer, der har været, og været med i 15 samråd. Og under alle disse 15 samråd og gennem de 180 spørgsmål er det altså ikke lykkedes for de to partier at få markeret de synspunkter, som de her har brugt 13 sider i tillægsbetænkningen til at markere.

Jeg mener ikke, at jeg kan tage noget af de to ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet.

Thorndahl (FP):

Må jeg om selve tillægsbetænkningen og vores bidrag til den sige, at baggrunden for,

at det var nødvendigt for os at bede om en tillægsbetænkning, simpelt hen var den procedure, som udvalget valgte, og som udelukkede, at man kunne afgive en tillægsbetænkning med den tidsfrist, der var fastlagt, i det omfang vi ønskede det med baggrund i sagsbehandlingen.

Så er det selvfølgelig let for ministeren at sige, at han har givet en lang række svar og været til en række samråd, men jeg tror, vi er mange, der er utilfredse med oplysnings- og informationsniveauet i de svar, vi har fået. Mange gange har de jo været uden logiske ræsonnementer eller rimelige ræsonnementer. Selvfølgelig kan man da ende med at være uenige om nogle ting, men vi har aldrig – jeg har i hvert fald ikke – følt, vi på meget væsentlige områder har fået nogen som helst fornuftig, logisk forklaring fra ministeren om det ene og det andet, og en af de ting, som netop er helt uafklaret og helt ubegrundet, og som netop omhandles i vores ændringsforslag om en ændret formulering af stk. 6 i § 21, er definitionen af områdebegrebet i lovforslaget. Det har ministeren overhovedet ikke givet noget som helst svar på. Det er en meget, meget upræcis og svævende definition, som gør bestemmelsen helt uadministrerbar. Jeg ved i hvert fald ikke – og jeg garanterer for, at der ikke er ét eneste folketingsmedlem, der på en sober og ordentlig måde kan svare på det i dag – hvad et område efter § 21, stk. 6, er. Jeg ved det ikke i hvert fald, og jeg har ikke hørt nogen fortælle noget om det og slet ikke ministeren.

Det andet, der er at sige, er, at det retsbeskyttelseshensyn, som ministeren ønsker tilgodeset gennem § 21, stk. 6, meget vanskeligt kan varetages – hvis der overhovedet er rimelighed i de ting, ministeren argumenterer for ud fra retsbeskyttelseshensyn – over for meget store områder med uorganiserede grundejere. Det er ikke muligt med de tidsfrister, der er tradition for inden for det område, altså 3 henholdsvis 4 uger, at fremkomme med en indsamling af underskrifter fra lodsejere, der går ind i en sådan indsigelsessag efter stk. 6, hvis vi tager områder med mere end 1.000 parceller. Det er også direkte stillet som spørgsmål til ministeren i et samråd, uden at ministeren kunne svare på det overhovedet.

En anden ting er, at hvis størrelsen af indgrebet, som man kan gøre indsigelse imod